

sentia honorare. Maria te gestat, sed tu illam moves, & si illa festinat oportissimum Cognatam invire, non sequitur nisi illecebras gratia tua, neque agit, nisi per secretam Virtutem impulsu divini Spiritus tui. Es, Domine, licet inclusus in visceribus Sanctissime Matris tue, id quod fuit Angelus Tobiae in regionem Medorum, ut duceres illum per Montana Iudeas, & ut illam in Nazareth reducas. Erga illam eodem officio fungeris, quo ignis, & nubis columna fugebat apud Iherusalem, & illis ostendes vias, per quas erat ambulandum, ut omnia noctu, & interduxi pericula amovere. Tu, Domine, illius lumen es, dux, Raphael, Moyses, protector, fortitor: per mortum suum festinat, pericula evitatur, difficultates supererunt, & labores itineris, qui alter cuipiam infuperabiles vissuerunt, prater Mariam, tuo amore succenfam. Ex Elogiis suis.

Cogitate. Fratres mei, omnes incessus Maris apud Cognatam Elisabeth non aliud objectum habuistis, nisi humanae redempcionis: Maria lequebitur adorabilis Fili Confilia; ut nos, & ut Sanctum Praecursum fanticaret, & desertum Iesum Christum Filium suum in hanc domum. Jam nos quarebas, Domine, quasi tibi elemos necessarii, quasi mereremur Visitationem tuam, quam in Sancti Joannis epifona receperimus: *Visitavit nos oratio ex alto.* (Luc. 2.) Hoc bonitatis, atque Indulgentia Mysterium admirabiliter David, cum future proficiens facula, & evidens te ingredientes in Zacharie domum; propheticus afflatus Spiritu, quod illum repleveras, exclamat: *Quid est homo quod memor es ejus? aut filius hominis, quia visitaveris?* Mysterium, quod illi pax dixerat, quin illud comprehendere posset; tanta est Creatoris a creatura distans, Mysterium hoc in quantum hodie admittit. Deus inuenit Caelos, ut nos usque defenderet, & ancas portas apertas sunt, ut salutem nationibus daret. Mysterium hoc duxit initium a vobis, Zacharias, & Elisabeth. Vos receperitis primos radios Solis iustitiae; sed nonne ipsi etiam hodierna die eisdem possideremus felicitatem? Jesus Christus peccatores sanctificat in Elisabeth domo; perinde Virtutes durum animarum quam jam Sandæ erant: Nonne hoc ipsum facit quotidie per infusionem gratia sua, & Spiritus sui impetrationem: Nonne igitur cum Zacharia cum grati animi sensu exclamare debemus: *Visitavit nos oratio ex alto.* Sermo Manuscriptus.

Felix puer, qui calefitus benedictionibus praeventus, & accessu Dei Salvatoris sanctificatus est. Felix Praecurus qui vider lumina gratiae antequam diuersum videat, & in cuius favore Redemptor Deus peccatum oppugnare festinat, & Patri suo offerre primitas naturæ sanctificata, ac innocentis. Praecepisti olim populo tuo, Domine, ut ibi in promissa terram ingredieretur, offerret tibi primitas terræ illius, & arma caperet, ut inimicos tuos expugnaret. Hodie die Verbum Incarnationis hoc munus adimpleret; in predicto in novam hanc terram, que Marie uterū est, putnat cum inimicis tuis, & per primis fructibus missione tua offert tibi puerum quem in Matris fug utero sanctificat. Quid non facies pro salute nostra in aliis dieis Virg Mysterii in Nativitate, in Circumcisione, in laboribus, in predicatione qua, quandoquidem ex ipso momento, quo conceptus fuit, probat tanta specimina Virtutis gratia sua! Domine, quam proprie nobis efficit Visitationes tua, si diligenter earum observaremus tempora, siisque praecare uterum? Olim trepidabamus, cum accederes ad nos, modo vero non intelligimus nostram felicitatem, cum a nos accessisti. Olim dicebamus: vidimus Dominum, moriemur; Nunc autem in sensu proposito dicimus: Dominus se cum natura nostra coniunxit, & Sol gratiae nobis primis suis illuxit fulgoribus; nequaque moriemur. Antea dicebamus; loquatur nobis Moyses, non Dominus, modo vero cum Samuele dicimus. Loquere Domine, audite enim fervus tuus. Idem.

Venit hora, quando mortui audiens vocem Filii Dei, & qui audiret vocem. Sanctus Joannes expertus est hoc oraculum: *Pac Domine, ut & non illud sentias.* Captivus sumus, libera nos: ecce sumus, nos illumina; sumus peccatores, sanctificati: nos infirmi, nos cura; paralyticæ, & sine motu; vitam, motumque nobis reddo. Hujusmodi sunt effectus propitiæ Visitationis Marie, & Iesu Christi; Pro nobis superaret non quidem Montes Iudeæ, sed magnum illud cahos, quod inter ipsum, & nos intercedit; inter miseras nostras, suam felicitatem, inter egreditem nostram, & illius plenitudinem, inter peccata nostra, & infinitus illius Sanctitatem. Pro nobis festinat ipsius misericordia nostras conflictare, dissolvere vincula nostra, excutere jugum servitium nostræ, residere salutem, & libertatem filiorum suorum, cuius jaçuturam feceramus. Facis hodierna die multo majora, quam quæ pollicitus es in Evangelio sub Prodigii filii parabolâ. Ille graditur in Patrem suum conveniat; sed hodie tu ipse nos visitas. Alius quilibet præter te Domine, nequaque oblitus fuisse inobedientia nostra; sed tu oblitus, & quid ipsi sumus, & quid ipse es, Magnitudinis quidem tua, nostra vero infirmatis, nos omnes prævenis; Maria est Mediatrix pro nobis; illa nobis motum tribuit, quem a te receperit, ut ad nos inquireret acceleret; si te possidemus,

ubi

ubi hoc respiratur, neque inspiratur, nisi dissipatio, vanitas, & corruptio Mundi; ipsa instrumentum est gratia, & benedictionis pro illis, quos visitat. Cum illa sit plena J. C. non fert nisi J. C. non loquitur nisi de J. C. non communicat, nisi Spiritum J. C. & inde revertitur repletio Spiritu J. C. quam venerit, quia ipsa alios eodem Spiritu repletevit. Maria igitur nos docet sequi regulas Sancti Pauli, ne in colloquis nostris proponamus objecta nisi digna Deo, & Majestate Religionis, nisi quidquid castum, & pudicum est; quod apud nos est ad ciendum amorem Dei, & proximi, hoc sit sermonum tuorum argumentum, dicit Apostolus. *Sermo Manuscriptus.*

Maria salutavit Elisabeth, Sanctus Ambrosius inquit, ut illi præstare obsequia, quippe quæ junior erat, senior. Nova Matris Dei dignitas, ad quam erat sublatâ, nullam superbiū immiserat: e contra humilior erat; nam, ut illa ipsa de se ait, ut Deus faceret sibi magna, qui potens est, replexus humiliatus ancilla Iesu. Non cogitavit illa Magnitudinem suam, ut inde intumesceret, sed suo studiū officio, ut esset fidelis. Audit Cognatam ventrem ferre, & se teneri putat ad illam invividam, ut secum gratuletur, eique suam præstet ocellam. Cogitat ille tantum manus obire suum & necesse quantus futurus sit fructus Visitationis cum adeo pura, humilique caritate peracta. Joannes Baptista hoc primus sensi, qui exultavit pro gaudio, quod non aliunde nisi a divino spiritu proficeretur. Sanctus Iustinus communicavit Matri spiritum, quo repletus erat. Ita ad Marie vocem Elisabeth, & Filium suum gratia repletus fuit; prophetauerunt uterque, Mater quidem voce sua, filius autem motu Corporis sui. Jam fungitur Praecursum officio, ad quod erat destinatus; debeat dominus offendere Agnum Dei; eumque in antececum ostendit Elisabeth. Hoc pacto Jesus Christus infans iam preparat Ministris suis, & hac operatus miracula, una tantum utitur Visitatione. *Auctor Recent.*

Faciles Visitationes, ubi hoc pacto fertur Jesus Christus qui recenti aliquæ dignitate nitentes, expectant se visitari, & gratulatione officia sibi præstari, quæ est in hujusmodi occasionibus amicorum, & contagionem confundendo, qui confluunt propter eventum aliquem gratulaturi. Maria longe alter agit, & quin domi sua gravulantes expectat, domo egreditur visitatrix, Elisabeth Cognatam suam, simul Angelus nuntiavit illi, ipsam evectam fuisse ad celsissimum Mundum dignitatem Matris Dei, ut non doceret humiliatum, cuius exemplum tradidit nobis in sua Visitatione. Si enim homines ultra citroque obiectum visitationes, ut plurimum vanitas earum est causa. Quid enim illic agitur, nisi propria queritur laus? De negotiis suis sermo instrutor; de ratione ac prudentia, propter quam benevolentier, de conflitis, attributis in rebus gerendis, per quæ negotios, officiosque viri fama captatur. Aliena etiam nonnulla quædam admodum laudes ad hominis honesti aurum querendam; opportune logi, ac responderem curas, ut in societate elegans, & officiosus videaris. Quod si in gloriose Virginis Visitationibus fulget humilitas, non ideo minus caritas entitetur; e contra vero in plenarie visitationibus caritas laetatur. Quid ergo obiectationes! quo aculeatae irrefragationes! quo alienarum actionum censure! Vel quanam at minime adhibetur ad significandum amorem, quo tenoris, & cupiditatem, quæ flagras? Quid sibi vult ille vir affectatis lenocinias, illecebrisque, nec non versutis laudibus, & de industria pro rei opportunitate dispositis, nisi suam perfide libidinem, ac ignem, quo uritur, in aliis accendere? *Auctor Recent.*

MYSTERIUM PURIFICATIONIS SANTÆ VIRGINIS. MONITUM.

Satis liquet, multitudinem Mortalium, qui eodem spiritu ducti occurrerent in Templum Ierusalem, cum Legem Moysi, varia circumstantia, que legem hanc ceremoniam concomitare sunt: *Virtutes*, que ea in occasione a variis personis exercite fuerint, & denique Veritatem verum, que ibi acciderint, & que merito totidem appellari possint *Mysteria*; fatis liquet, inquam, hec simul omnia olim Occursus nonem mystica huic sollemnitati fecisse. Sed experientia docuit Concionatores, quanta sit difficultas hac omnia facta in unum Sermoni corpus redigere.

Hinc Magna hec hujus argumenti latitudo efficit, in illud Sacri Oratores partiri teneantur, & ali unice de Matri Purificatione sermonem instituant, ali in Praesentatione Fili eoderum tempore facta Deo immoverent. Hec projecto due sunt leges a Moysi diversas ob causas late, quibus Jesus, & Maria se se submittere dignati sunt. Verum cum Ecclesia ita die simul duo hoc celebret *Mysteria*, Concionatores sibi suis esse putarent, ali quidem illa separandi, ali ea simul conjungendi, ac inserendi omnes circumstantias, & ali leviter utique perstringendi, & immorandi in iis, que inde haerente possint, documentis. Ego vero, si sentientia mea aliquo habenda esset in pretio, hoc in argumento, non secus ac in ceteris, auctor esse, Ecclesie Confilio esse inherendum, quod est, loquendi de *Maria Purificatione*; quandoquidem sub hoc titulo festivitas instituta est, tunc vero potissimum cum hoc argumentum locum prebeat Morali, que omnibus profutura est, & mundo universo necessaria. Quid tamen non prohibet quo minus afferam collectanea ad replendum argumentum, quod singuli elegerint, & sibi tractandam proponerint.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex Sermonum hujus argumenti Synopsis.

I. *P*ropositum complectunt sunt illæ parganæ ejus secundum legem Moysi, rulorum illum in Ierusalem, ut sacerdos eum dominum. *Lue. 1.* Non iniuria Ecclesia Graeca diem hanc Octauum festivitatem appellat; ut enim vera dicam, dif-

ficiullum est in alio Mysterio quoipam inventire majorem Caluum numerum, vel magis admirabilum. Sed ne vos fatigem eorum recensione, que in infinitum succresceret; nonne admirabilis est occursum Purificationis Mariae cum Sacerdoti Praesentatione? in altera quippe harum ceremoniarum, omnia abjecta sunt, & Marianæ aliquo pudore suffundunt; in altera vero omnia conspirant ad illius magnalia,

Instituerat, quamvis pro illis minime irrogata fuisse. Prima enim lex spectabat ad Matrem, que puerum sufficeret, communis via, eique praecepit, ut post diecum quadragesima fecerit, quibus utrum ad eludendas inevitabilis Christianis religiosis obligationes. Expendamus duas haec maximi momenti veritates, & admittamus doceri de his, que in Religione sunt maxime essentialia. *Is istum secundum.*

Hinc sit, quod Verbum hoc incarnatum per hanc oblationem, quam fieri voluit perficie sua, & quam ipse feci aeterno Patri suo duabus habet functiones habita nostram ratione, videlicet doni, & oblationis. Donum est, quod Deus fecit hominibus, ut esset illorum Mediator, atque Salvator, est oblatio, quam homines faciunt Deo, ut pacem faciant cum illo, & reconcilientur. Utrumque fit per Mariam manus, etenim quemadmodum per illam Deus datus fuit hominibus; ita per manus hujus purissime, & sanctissime Virginis offert etiam Deo: cum enim una fuerit digna, qua illum recipere, una quoque digna sit, que illum offeret.

Per alteram harum functionum, satisfecit Deus sua bonitati; & per alteram nos satias factus ejus iustitia, & magnitudine eorum obligationum, quibus illi devicti sumus. Sed cum hoc Mysterium non minus ubi sit eruditio, ac sensu pietatis, atque ceremoniarum, relinquimus Purificationis ceremoniam, colus jam vobis perfusatum est illam non indigne, & unice bareamus oblationem, quam facit Deus Filiu sui, ut hoc exemplo nos doceat, quomodo nobis gerere debeamus in munib; quae facimus Deo, & in rebus omnibus quas offerimus illi.

Ideo ad examen vocabimus primam naturam mysterii, quod facit, & certum que ad illius imitationem nobis facienda sunt, & deinceps modum, quo facienda sunt, secundum exemplum quod nobis tradidit. Duplici verbo: quid offendum est, & quomodo offendum est ad exemplum Mariæ. Hoc erit Sermonis partitio.

X. Ecclesia duo celebrant in hac festivitate Mysteria: videlicet Virginis Sancta Purificationem, & Præsentationem Iesu Christi in Templo; Maria se purificat, Maria offert Filium suum aeterno Patri, quod nobis locum præbvet inventi in duabus illis sanctis ceremoniis duo insignia documenta.

1. Si Matrem omnium purissima se purificat, ut obediatur legi Moysis: *Totius impletum sunt dies purgationis eius secundum legem Moysis;* ipsi debemus expiare nos ab omni peccato, ut Dominica legi parcamus.

2. Si Mater amantisima offert aeterno Patri dilectissimum Filium, tamquam perfectissimam Mundi victimam: *ut different sum Domini;* nos debemus illi consecrare quid nobis est carissimum, & pretiosissimum ut offendimus illi amorem, & gratitudinem nostram. Hac duo documenta sunt Sermonis partitio.

X. Summa hodierni: Evangelii est devotio Sanctæ Virginis Legi. Observantia, qua illi obedit, effice debet pulcherrimum nolum nos excitamentum; & fructus quem inde percipimus, esse debet perfectum exemplar veræ devotionis: & quandoquidem secundum Theologos, perfecta deuotio est attingere omnia Dominica legis officia. Hac autem vera deuotio ut perfecta sit, duas contineat debet qualitates, regularitatem, & tunc imitatem: Regularitatem quadam officia; qua nobis praescripta sunt per legem, qua est adimplenda; firmitatem vero, quadam obiectis, qui adveruantur executioni horum officiorum per legem propositorum. Regularitatem, & firmitatem, quas detegimus in duabus Evangelii partibus, & qua das erunt sermonis partes.

XI. In duabus Sacraulis, que Sancta Virgo presentat in hujus die festivitate, deprehendo tres potissimum Virtutes, quas in illis exercet, & quas Sermonis Partitionem posunt efficiere.

1. Insigniam obedientiam, per quam sacrificat libertatem suam sicut subiectio legi ad significandum obsequium, & reverentiam erga mandata Dei, quamvis non decessit sibi jura se se ab ea dispensandi.

2. Profundam humilitatem, per quam offert Sacrificium gloria sua, & fame, cuius anima generosa maxime zeles est.

3. Ardentem erga homines caritatem, pro quorum salute offert Deo Filium suum.

XII. Ut totum hoc Mysterium morale fiat, considerare possumus tres necessarias conditions ad Dei legem perfecte exequendam.

1. Præto: est ad illam in omnibus exequendam ad exemplum Iesu Christi.

2. Illam fideliter adimplere ad imitationem Mariæ.

3. Constatuerat perseverare usque ad finem in legis observationem, ad Sancti Simeonis exemplum. *Ex Speciminiis Panegyritorum pro die Purificationis.*

Sicut arduum esset uno Sermonem complecti varientur conceptum, quos nobis adstruit Evangelium in hoc Mysterio, bareamus duobus documentis, que Maria nobis proponit.

1. Adimpens legem in omnibus sine illa exceptione, docet

quam religiose omnia legis præcepta nobis observanda sunt. 2. Adimpens legem sine dispensatione, damnat omnes speciosos prætestus, quibus utrum ad eludendas inevitabilis Christianis religiosis obligationes. Expendamus duas haec maximi momenti veritates, & admittamus doceri de his, que in Religione sunt maxime essentialia. *Is istum secundum.*

Maria immolat in legali hac sua Purificationis ceremonia tres diversas victimas, Filium, cor, & gloriam.

1. Offert Filium suum Mortu.

2. Offert cor suum doloribus: & suam ipsius animam pertransfus gladii.

3. Offert exstimationem suam pudori, & confusione. Offert Filium suum Crucis, per illius præstationem eterno Patri. Offert doloribus cor suum per acceptationem gladii, quem Sanctus Simeon portendit penetratur animam ejus: Offert exstimationem suam probro, per Purificationem, cui se subicit, & qua fact, ut in hominum exstimatione amittat gloriam Virginis puritatis, & con sequenter divinam Maternitatem. *Eborac in primo Sermon de hoc Mysterio.*

Defini potest pro argumento Sermonis in hunc festum diem: 1. Necesitas, in qua sumus reddendi supremo Dominum obsequia nostra, tamquam Christiani, per extermum, publicumque cultum ad exemplum Beate Virginis in ceremonia Religionis. 2. Senus interiores, quibus comitari debemus interiore humana culum ad exemplum Virginis ejusdem.

Pro parte prima. 1. Quamquam Maria minime tenetur hac legali ceremonia, tamen rata est se teneri honorem deferri Deo per hanc submissionem, & per reverentiam, quam adhuc legit. 2. Pro adiunctione proximi, qui scandala accipere potuerit, si Maria a hoc officio se se disponat. 3. Quoque persangutus, quamvis illam difficultas deterret.

Pro parte altera. 1. Abusus est, quem Dei Filius saepe Judeis exprobavit, exterioribus dumtaxat Religionis ceremonias inhaere. *Populus hic labitur me honorat &c.* 2. Senus Sanctæ Virginis ad profundum referunt humilitatem, ad sensum amoris erga Filium suum, ad ardentem erga homines caritatem. *Partitio Sermonis Manuscriptus Partis Cœurs de Purificatione.*

3. Sicut hodiernum Mysterium necessario duplicum esset. Italem habet rationem ad duas personas, quoniam in illo videtur Maria offerens, & Jesus Christus, qui oblates est, primam ostendit spiritus fidelitatem in Maria omnia sacrificante, que nos docet quo pacto nobis conferre debeamus perfecte Deo, tamquam holocausta, quorum ne minima quidem pars est reservanda.

2. Spiritus Sacrifici in Iesu Christo, qui omnibus suis abrenuntiatur attributis, ut supreamum Dei Patris dominum colat, & suis humiliacionibus reparat injuriam primi varicatoris, qui Deo subiecti defractabantur.

Ad primum punctum exornandum ostendit possumus.

1. Mariam fideliter sacrificare, quod in lege præcepitur, & hoc fecisse, quin ratiocinaretur. 2. In hoc Sacrificio fidelitatem suam esse humilem, neque ipsam intumescere, quoniam hoc jure posse videatur. 3. Fidelitatem ejus in hoc Sacrificio generalis est, quoniam, quibuscumque hoc illi sit sumptibus, animum non despondet. Maria non dixerit poterat, se nequam habendam esse tamquam Matrem ceteris similem, idque interesse glorie Filii sui; quoniam hoc silentium officiebat divinitatem illius, expectationi Israhel, qui ardenter votis proflabatur omnipotenti Salvatorem, qui esset magis Consilii Angelus; oraculus Angelis, qui illam Dei Matrem futuram nuntiaverat; laudibus Elizabet, & Zachari, qui publicum perhilaruerat telionum divinitatem Filii sui, ideoque sum est offendere Israel universo rationes quibus a se difpenbarunt; se Virginem esse, & concepisse per Virtutem Spiritus Sancti. Sed Maria omnia sacrificare, quin ratiocinetur; Calix mandata per legem explicita prævalent illi rationibus omnibus; patet Sacrificium suum perfectum nequam futurum fuisse, nisi humilis comes esset docilis. Dignatur illa crassis rudicis ceremonia temer submittere, quin viam perfectionem scratur, quod illi facere licet sum ratione eminentis gratia sua, quia nullas contraxerat fortes partens illam, qui recens peritatem suam conferaverat, non immixuetur. Sacrificium ejus humile simul est, & generosum, qui offert se ipam doloribus. Hoc illi Simeon prædictus; hoc illa novit per cognitionem, quam habuit Mysteriæ Redemptoris; hoc illi conjicit ex humiliacionibus Iesu pueri; idque offert se gladio, quo est transverberranda, & simul offert quidquid ipso est optarissimum, carissimum, pretiosissimum, & quod redimere vellet vita sua. Sed quemadmodum videt ab aeterno Patre dari Filium suum immolandum, ipsa iuri suo abrenuntiat, & consentit, ut Filius suus totum effundat Sanguinem pro salute generis humani. Magnum nobis exemplum perfecti Sacrificii.

Pro altero punto ostendit potest Spiritus Sacrifici in Iesu Christo, qui offert se Patri per reparationem humani generis: & qui offert se 1. realiter, 2. integre, & uni-

versaliter. 3. voluntarie. Jesus Christus puer est post ipsum Abel, & immolabatur in omnibus Sacrificiis legis antiquis, sed in umbra tantum & in figura. Sed ad repandam injuriam factam Deo, opus erat Sacrificium reali, & meriti infiniti opus erat, ut adimpleretur Propria Malachiz, ut victimæ in altari videbatur, ut Primogenitus defteretur in templum, ut Sacerdos illum offerret, ut justitia, ac piz mulieres in hoc novo Calvario inventerent, ut Sacrificio præfens intercesset Maria, & ut omnia nobis representarent idem crucis Sacrificium. Hoc hodiernum disinvenerit, quoniam Iesu Christus offert se totum se matuo, cum realter fe offerat. Sacrificium Patri gloriam suam, potestem suam, suam quoque innocentiam. Nihil excipit; Sacrifici integritas omne illius meritum constituit. Igitur Iesu Christi Sacrificium perfectum est, quia integrati voluntas accedit. Oblatio est quo meritum suum non haurit ex legis servitu, sed ex voluntario confessu illius, qui ultra se offert in Sacrificio. Iesu Christus expedita poterat, donec offerretur; sed non expectat. Ipso ille prævertit mentein injunctio, que illius offerretur. Sanctus Chrysostomus Sermon de occuso Domini plura dicit ad hoc argumentum spectantia.

Venerabilis Beda Homiliæ in festum Purificationis diem ostendit per eadem Evangelii verba, Iesum & Mariam nequam subiectos fuisse legi Moysis.

Sanctus Gregorius Nyssenus Orat. de occuso Domini loquitur de hoc Mysterio, sed homiliarum more de pluribus argumentis verba facit.

Sanctus Ildephonse duos habet hujus argumenti Sermones, in quorum secundo tantum proprie agit de Sancta Virginis Purificatione, & de illius immunitate ab hac lege. Ivo Carnotensis in Sermino de Purificatione fuisse loquitur de ceremonia hujus festivitatis, cuius explicat Mysteria. In tomo primo *Auditorum Bibliotheca Parvum.*

Sanctus Bernardus tres habet Sermones de hac festivitate, in quorum prioribus loquitur solum de ceremonia hujus diei, quas explicat allegorice; sed in tertio explicat loquitur de Purificatione fuisse loquitur de ceremonia hujus festivitatis, cuius explicat Mysteria. Ita iusti vivere non debent, nisi ut moriantur. Pater Chaucer in tomo Mysteriorum.

Idem sum. de tempore in Sermino, qui eidem tribuitur, de hoc Mysterio verba facit.

Sanctus Methodius Martyr Homiliæ habet hujus argumentum.

Sanctus Gregorius Nazianzenus Tomo 1. Orations 39.

Sanctus Cyprianus in Sermino de Nativitate Iesu Christi loquitur de Virginis Purificatione, & de omnibus ceremoniis in lege præscriptis.

Eusebius Emilianus Sermonem habet de hoc Mysterio. Origenes Homil. 8. in Leviticum.

Sanctus Cyrillus Alexandrinus lib. 2. de fide ad Reginas de hac re loquitur paulo post initium libri.

Sanctus Anselmus in Evangelium Sancti Lucæ.

Abbas Rupertus lib. 3. in Levit. cap. 16.

Euthymius in cap. 2. Evang. Luca.

Sanctus Laurentius Justiniani Sermonem edidit de hac ceremonia, ubi narrat quidquid acciderit in Templo ea in occasione.

Sanctus Odilon pariter habet Sermonem in hunc festum diem, ubi recenti causis, propter quas Filius Dei volunt legem adimpleat, & veritatem figurarum, quam lex ita significabat.

Hugo de Sancto Victore tres habet Sermones de Purificatione Sanctæ Virginis, ubi loquitur de purificatione ardentum nostrarum, & mystice tractat, quidquid accidit in ea ceremonia.

Abbas Guericus sex habet Sermones de hoc Mysterio, ubi semper mysticum est, & agit de spirituali purificatione.

Sanctus Thomas præter ea quae de hoc Mysterio dicit in summa part. 3. qual. 37. art. 4. duos etiam edidit sermones de hac festivitate, alterum in illa Malachiz verba: *Statim ventis ad Templum Sanctorum dominator, quem queritis;* (Malach. 3.) & alterum in Evangelium Dei, ubi considerat, & exponit sex virtutes quas Virgo exercit in hoc Mysterio, & postea docet quomodo ad illius exemplum nonmet purificatione debeamus.

Gratianensis in memoriali lib. 6. recentet virtutes, quas Virgo Sancta exercit in hac legali ceremonia.

Pater a Ponte in 2. parte Meditationum de fide M. 25.

Pater de Argentano Capucinus in collationibus Spiritus de magnilibus Mariæ collat. 19. de purificatione, ubi secundum articulus comprehendit quidquid pertinet ad hoc Mysterium.

Pater Novet plures habet hujus Mysterii Meditationes.

Pater Haineuve in prima parte, vel tomo Meditationum uanum habet de præfatione Domini in Templum, & de Purificatione Mariæ.

Pater Bourgois Presbyter Oratori in Meditationibus de veritatis, & excellentiis Verbi Incarnati plures habet de hoc Mysterio.

De Mysterio Purificationis S. Virginis.

lia, merita, ac dignitatem celebrandam. 1. In Purificationis ceremonia, Virginum purissima accipitur pro Muliere puerperii sordibus maculata; Mater Dei pro Matre hominis, cuiusmodi reliqua sunt; creaturarum omnium sanctissima, pro persona peccatis obnoxia; Cali, terraque Regina pro egna, ac pauperi feminis, ne agnum quidem habente, quem offerat in Sacrum. 2. vice vera Præfentatio Jesu huc eidem Virginis est gloriosissima: non enim hoc facto reparavit solum cum fenero honorem, cuius factum seculi videbatur, abrenuntiis quodammodo divinis suis qualitatibus; verum etiam ad ejus gloria cumulum accessit, offere Deo munus ipso dignum: nova ibi adquirere iura in Filium suum, illum redimendo, & follemente declarari illius coadjutricem in opere salutis, & redemptoris hominum. O felicem Occursum duplicitis hujus ceremoniarum in vicem sibi appositis! Nihil hodie possum adscircui, nihil aperte ad pernovernos animos vestros, quam vobis propone magnum simul humilatioris, gloriaeque Mysterium Matris Dei; ideoque hoc erit argumentum Sermonis in duobus partiis.

1. Maria in Purificatione sua humiliata, primum erit; 2. Alterum vero, Maria in Presentatione Filii sui elevata, & glorificata. Petite mecum, si libet, purificationem lingue, & cordis mei, ut cum fructu perfratram hoc argumentum, quod complectitur, & colligit præcipua duo hodiernae festivitatis Mysteria.

Pro puncto priori, offendendum est quantum sit difficultas abrenuntiis in re adeo delicata, quia est honor, iuri suo; & opus eius, ut de se abjectissima sentiat, qui carere velit suavissimum fructu, quem pariter meritum, & præclarissime Virtutis remuneratione. Ita extremus est Christiane generositatis nifus, se ultra objicere contempni, & proprio decori assentiri; præfertum vero, cum hoc nos pati nulla ratio cogat; & alter a nobis fieri suadet. Hic vere status est Marie in Templo proficiens; ut purificetur; donec exaque valide rationes potuisse videtur illam ab hac ceremonia deterrere. Prima erat, illam legi nulla tenet, ut se illi subficiat, quoniam Moyses id dumtaxat præcepter Mulleribus, quæ communī via filios procercent. Altera est hoc plurimum obfutrum fuisse glorie sue, quoniam caliginem, labemque offendebat honori divinæ Maternitatis, ejusmodi, & Magistrinæ dænum inferebat. Hac omnia sum enucleanda, & in lucem profunda; postquam latias excurrere licet in eam Ethica partem, quæ inferri potest ex hoc humilitatis exemplo, & gloria sue abrenuntiatione. Ubi modo sunt filii facili? ubi Spiritus illi supererit, qui tantum absit, ut assentiri velint dedecorūt, quod pluribus in locis humilis Christiana suaderet, ut nolint unquam propter Deum rubore funderi? Nonmet pullisper colligamus Christiani; nonne verum est, nihil a nobis reformidari magis, quam humilitatem? Aliquis fortale in nos injurie dictum protulerit, vel nullam nominis nostri aliquia in occasione rationem habuerit; vel nostram vanitatem non ita palpaverit, ut ab ipso fieri debere credimus; non verum quin has rugas negligamus, eaque genere miseras faciamus, succubemus, & acri amaritudine cordis vexabimur? &c.

Pro puncto altero. Tempsus est auferendis velamen, quod hominum oculis tegit Maria gloriam; opus est modo, ut dedecet Purificationis Mariae cedat in gloriam ipsius in Filii sui præsentatione. Admirabilis fane est Dei Providentia, ex abjectione eos attolleret, quia ipsi sum sacrificant gloriam. Nisi Maria lecifet illi magnum hoc paritatis sua Sacrum, nisi genero abrenuntiis prævilegii, quæ illi conferbant digitas Matris Dei, suaque innocentia; nisi suscepit illa omnia pudibunda pauperatis infigia; 1. nequaque merita fuisse restituat, ut servari in possessione titulorum suorum, tuorumque magnalium coram Deo, & hominibus. 2. Non potuerit offere Deo munus ipso dignum, & non aquirere iura in personam J. C.; 3. nec follemente declarari coadjutrix ejus in nostra redemptoris economia. Quia tria magnifice fecit Deus, in illucserent, efficiens, ut oracula palam in Maris laudem, ad illius gloriam reparandam loquerentur. Primum jam diximus Virginitatem esse inseparabilem a titulo Matris Dei; non igitur melius declarari poterat Mariam Virginum esse purissimam, quam declarando follementer illam esse Matrem illius, qui ex Virgine tantum nafel poterat, & debebat. Quod admirabilis fane pacto factum est, cum Simeon, & Anna, quorum Sanctitas, & pietas comperta erat, & quorum sinceritas ab omnibus fuscione abhorrebatur, & qui saepe polliceti fuerant, Melliam tandem expectatum quam primum esse venturum; cum, inquam, Simeon, & Anna occurserunt Mariae Iesum præsentanti, & afflati Spiritu, qui palme teftabatur illorum gaudium, & admirationem, elata voce prædicarunt oracula jam esse adimplenta. Virginem peperit; feminam, quam videbant, felicissimam esse Matrem Redemptoris Israel; Puerum, quem inter ulnas gerebat, Mellum eis, & Emmanuel, Filium David Abramo promulgo &c. Secundo eodem testimonia Maria declaratur creaturam omnium Sanctissimam, & Universorum Domina; Deipara enim dignata necessario duas hanc præclaras prærogativas comple-

titur. Complectitur primam quia cum nulla major sit affinitas inter meram creaturam, & Deum, quam hac, ne ipsa quidem excepta gratia adoptionis; sequitur adeo a Veritate abhorre, Mariam vel levissime noxe obnoxiam esse, quantum abhorret lumen cum tenebris conciliari. Complectitur alteram, quia Mater particeps fit iurum Filii sui; cum ergo Maria prædictetur Mater Filii Dei, prædicanda quoniam est torus Mundi Domina. Restat adiuc, ut in Salvatoris Præsentatione tres offendamus circumstantias, ex quibus Maria maximam haurit gloriam, quarum prima est, ipsam Deo munus fecisse dignissimum ipso; videlicet fecisse, quod nemo ante ipsum fecerat unquam, & sacerdos non potuerat; Altera vero, Mariam redimere filium suum, ut illum offerat pro nobis iterum, & ex hac die incipiat opus maximum redemptoris nostre. Tertia tandem est, ipsam Filium suum redimendo novum ius adeptam esse in Verbum incarnatum. Obtinet illa jus naturale in ipsum, quatenus Mater, & Mater quæ cum nullo partebatur gloriam viri illi communicata; ita ut Salvator debet illi obedienciam non solum tamquam Matri, sed etiam tamquam dominum sue, & vere hac in occasione dicte potest, & orat subiectus illis. Finis fieri potest huic Sermoni per eam Ethica partem que rationem habeat ad punctum utrumque. Incipiamus hodierna die purificare nos ad Exemplum Marie. Quoties fuit que sunt in nobis purificata? &c. Præfanteinus Jesum Christum Patri suo: hoc facere possumus per communionem, & in altaris Sacrificio; comitemur munus, quod illi faciamus Filii sui, qui nobis tribuitur, cum Sacrificio humiliatis, constitutis, penitentes.

Virgo Sancta in sua Purificatione Mysterio offert Dominum duplex Sacrum, alterum quidem suum: ipsius, & alterum Filii sui; quod efficere potest argumentum, & partitionem Sermonis, ostendendo ipsam obtempore quam diligenterne duabus legibus a Moyse irrogatis, quarum prior respicit Matrem, quæ Filium peperit; posterior vero, Filium, qui primus in lucem editus fuerit.

Pars prima. Maria obserans legalem hanc ceremoniam, fidei Deo Sacramentum suum estipulat; 1. Sacramentum spiritus, & voluntatis sue per obedientiam legi, qua non tenebatur, nulla habita ratione dignitatis Dei, per quam a lege dispensata erat: legi, que erat quam primum abroganda, & equilibrium erat, ut ab illa potissimum abrogaretur. Sed omnia sum enucleanda, & in lucem profunda; postquam latias excurrere licet in eam Ethica partem, quæ inferri potest ex hoc humilitatis exemplo, & gloria sue abrenuntiatione. Ubi modo sunt filii facili? ubi Spiritus illi supererit, qui tantum absit, ut assentiri velint dedecorūt, quod pluribus in locis humilis Christiana suaderet, ut nolint unquam propter Deum rubore funderi? Nonmet pullisper colligamus Christiani; nonne verum est, nihil a nobis reformidari magis, quam humilitatem? Aliquis fortale in nos injurie dictum protulerit, vel nullam nominis nostri aliquia in occasione rationem habuerit; vel nostram vanitatem non ita palpaverit, ut ab ipso fieri debere credimus; non verum quin has rugas negligamus, eaque genere miseras faciamus, succubemus, & acri amaritudine cordis vexabimur? &c.

Pars altera. Maria sacrificat Filium suum, in observantiam secundae legis, qua Deo offerti tenebatur primogenitum, 1. quia fe ipsam privat offensum illum supremo Domino propter Conflita, quæ de eodem conceperat; tandem enim alter de Maria, ac de Matribus ceteris sentiendum est, quæ ubi filios suos redemerant, eodem ut ante polidebant. Maria vero illum offert pro Mundi salute, & veluti viciniacum paciulare pro peccatis hominum universorum, quamvis alter naturalis amor suaderet. Unde parentes dicere debent divina non relaxari Voluntati, sive illos naturali fato orbet, sive per mortem civilem; cum illis ad Religionis statum evocat. 2. Offert illum crucifigendum, cum non lateret Matrem causa, propter quam Homo hic Deus Nativitatem accepterat, & ad quid genera; & quid pro hominum salute passus erat. Quamvis autem potest Deus de Filio disponere inconsulta Matre, tamen sic nafel molebat sine eius contentu, hunc cumdem contentum petiti, ut nafetur eo modo, quem per oraculum Prophetarum illi significaverat; sed illum offensum ad hanc rem, quem dolorem experta non est? quinam illius sensus fuerint? &c.

Cum Deus ita super creaturas omnes sit potius per sumam esentiam sue libertatem, & nature excellentiam, minime esse non debet, si ad quemcumque honoris gradum, ac dignitatem quampli exeretur, semper fibi supremi dominus reservet; & si ab illo exigat obsequium, sive Magnitudini sui debitum, sive justum grati illius animi tribuum. Angelus, & homo vix creari fuerunt, alter quidem ut caris, alter vero ut terris præsul; cum, antequam illum poterat sive actum exercerent, voluit Deus ut per obedientiam suam testarentur supremum ejus imperium, a quo tot bona repererant; ideoque legem illius irrogavit, atque præcepit, cui cum parere detrectaverint, alter quidem illico præcepit datum fuit in abyssum malorum; alter deturbatus fuit deinceps

fuo, quod nonnulli per obedientiam hominis Dei reparavit. Adeo verum est, Deum summe libertatis sue zelosum effe, quam nemini vult, aut potest communicate, & quam vult, creaturas omnes per obedientiam, & submissionem suam confiteri.

Illa vero portento simile videtur videre modo homines quibus infinitas æque naturalis est, ac ipsa effentia, sibi arrogare velle immunitatem a legibus per easdem causas, proper quæse fe illis debent subiectere; & cauſari illa ipsa, proper quæ arcitus illi pars tenetur. Quidam exempli causa putat honorem suum cum Mundi placitis conciliari non posse; alius opponit præcepti, cui se fe subiecte debet, afferat difficultatem, & alius opinatur se a lege diligenter difficultatem, & nobilitatem.

Contra trias has causas speciosissimas, & quas frequentissime pratexunt homines, ad eludendas obligationes, quas illis Christiani & Religionis imponit lex; in hodierno Mysterio productus sum gloriose Virginis exemplum semet subiectientis legi Purificationis, qua minime tenetatur, & feme illi submittentis primum quidem non sine gloria fuziatura; cum enim ester Virginum omnium purissima in Templo venit purificanda tamquam Mulier quadam communis, secundo loco semet subiectientis, quanvis hoc illi videri potest molestum, atque difficile, quoniam jubebatur simil fæcificare quidem illi carissimum erat in Mondo, offerendo Filium suum pro Mundi salute; ac demum semet subiectientis quin ullam habeat rationem dignitatem sue quatenus est Regina, & Mater Dei fui. Ita sibi officere videbatur obsequens legi, qui illam de gradu dejeicebat, eamque exire videbatur omnibus iuribus, ac titulis suis. Ita honoris ratio, præcepti difficultas, dignitas, vel Magnitudo, qua tria homines passim pratexere conveverunt, ut se a Religionis officiis dispensent, hodie a me impugnanda assimulatur, ut indecausas elicere magis ineluctabilis & fæcetus.

Quod ad Templum pertinet, nec illud prævenit, nec differt; omnia eo tempore articulo, ut jubetur, sunt; non imitar illos, qui coacte sua obsecra munera, ac ferius quara posunt. Ut autem innotescat qua cum perfectione Maria his omnibus muneribus perfungatur, ostendendum est quas ob causas, qua mentis puritate, qua caritate ipsa, hac munera implere, & brevem apponere indiculum rationum, & causarum, qua meliores actiones nostras ut plurimum corrumpere conveverunt; vanitatem, humanos respectus &c.

Punctum alterum. Sanctæ Virginis exemplum in hoc Purificationis Mysterio nos excitat ad superandas difficultates, quæ occurrit in legum Dei observantia. Ha difficultates, quæ saepe sunt obices validi, redigi posunt ad tres. 1. Pudor, & confusio, quæ timetur, vel potius quæ fingitur eventura, si vii fuerint regulares in adimplendis statutis, vel nostra religionis officiis. 2. Labor, & difficultas in obediendis tot muneribus, quæ amor nostre sapienti amplificat. 3. Prætextus, quos non sine industria mendicamus, sed qui nos coram Deo minime excusat: Prætextus inanis, ac futilis valeundis nostris, multitudinis negotiorum, & nostra dignitatis, quo pacto ipsi etiam Dei leges observarer debemus.

In eo quod Maria legi paret, inventimus causam propter quam pudore fufundi tenetur superbi nostre contra Dei autoritatem insurgentis. Pars prima. In eo, quod Maria superat omnes leges difficultates, inventimus damnationem signavisse nostræ, quæ animos despondet, ubi vel levissimum conatum debet exerceris, ut divina obtemperet legi. Pars prima. In obedientia Mariæ invenimus superbia nostræ confusione, quæ contra Dei legem insurgit: primo per rebellionem cordis; 2. per excitarem mentis; quarum utramque Mariae obedientia confundit.

Pars Secunda. In eo quod Maria superat omnes leges difficultates, inventimus signavisse nostræ condemnationem, quæ animos despondet, ubi aliquem exercere conatum debet ad Dei legem fervandam. Fingimus enim legem hanc non nisi a nobis requireti. 1. quia sexentis in occasionibus suis abrenuntiatur tenuerunt, quia nobis sunt carissima: 2. quia nos privi quibusdam gaudiis, & vite deliciis, quibus in harenem. 3. quia saepe imperat, ut mundano cuidam honestiabunt, de quo gloriam. His tria aduentur documenta, quæ Maria in hoc Mysterio nobis reliquit; primus sacrificandi Dei, quidquid nobis est antiquissimum; alterum sacrificandi legi Dei vana gaudia, cuiusmodi nostra sunt: tertium sacrificandi ipsius etiam honorum, cum illis jactura est subeunda ad Dei legem fervandam. Pater Burdalenus. Sermons primo de Purificatione.

Quod spectaculum: quod exemplum? quod Mysterium? Quod documentum recipimus in hac ceremonia ubi quidquid gravius est in præcepto, angustus proper personas, quæ illud comitantur, sanctius in celebitate, venerabilis in fæcitate, spectabilis in viduitate, & maxime venerabilis in loci sanctitatem, oculis nafel occurrit; ut mentem meanam confundere, nisi unice immorari deberet in gloriose Virginem, cuius exemplum 1. nos docet legem fervare, 2. & ad illam exequendum nos excitat.

Primum punctum. Mariæ exemplum Dei legem servare nos docet. Lex, quam observat Maria, præcepit, ut Malieres, qui pepererit, abdinerent aditum Templi, & nequam accederent ad Sanctuarium; quod illa adeo diligenter observat, ut sit exemplum diligentia a nobis adhibenda in obediendis officiis statutis nostri, & obligationibus, quæ Dei lex nobis imponit. Quod in priori hoc puncto a nobis ad examen vocandum est. 2. Totam, integrangue legem obseruat. Duæ leges erant per Moysem latæ; altera, quæ Mater jubebatur se fæficare; altera, quæ jubebatur præfentare Deo primogenitum. Duæ leges ita longe plures complectebantur, cuiusmodi erant redimere oblatum plenum, eum respicere tamquam pertinentem ad Deum, offere Sacrificium explicite memoratum in lege. Maria exequitur quidquid per legem præcipitur; quia aliud prætermittit, omnipotens satisfacit cum ea, quæ exceptari potest, perfectio-

Post relatas leges duas, quæ in hoc Mysterio continentur, quarum prior præcepit, ut offereat Deo primo sacrificium; alterum sacrificandi legi Dei vana gaudia, cuiusmodi nostra sunt: tertium sacrificandi ipsius etiam honorum, cum illis jactura est subeunda ad Dei legem fervandam. Pater Burdalenus. Sermons primo de Purificatione.

Ostendit quoque potest in diabus Sermonis partibus. VI. 1. Quomodo se geserit Maria erga Deum, obediens legi Purificationis. 2. Vicissim quomodo se geserit Deus erga Mariam in hoc Mysterio.

In parte priori ostendetur. 1. Mariam observare legem, quamvis non teneatur; quia illam dispensabat eaem verba legis. 2. Observare eam in rebus difficillimis, & causis propter quæ signavisse damnabimur, quæ ne minimum quidem labore futuræ possumus, vel minimam nobis inferre vim, ut Domini legem observemus. Ad id autem nos excitare, & impellere debet Mariæ exemplum, quæ omnes contemnit difficultates, quæ videbant ipsam de terrena poffre ab obedientia legis purgationis sua.

Ostendit quoque potest in diabus Sermonis partibus. VI. 1. Quomodo se geserit Maria erga Deum, obediens legi Purificationis. 2. Vicissim quomodo se geserit Deus erga Mariam in hoc Mysterio.

In posteriori parte ostendetur, quomodo se geserit Deus erga Mariam in hoc eodem Mysterio; 1. auger illius puritatem, quæ magis illa assentitur jactura exiftimationis sua apud homines, eamque Virginem, & Salvatoris hominum Matrem prædicat per duos modos, qui tunc in terris maxima Sanctitatis celebitate gaudebant; videlicet sanctissimum Simeonem, & Annam Prophetas. 2. illam vocat in societatem Mediatricis, ac Redemptoris hominum; tituli, quos Patres non renunt illi tribuerent in hoc Mysterio, quamvis in seculo longe alio ab eo, in quo Salvatori ipsi tribuerunt.

In prima offert Filium suum, qui est gloria sua, atque delicia. Ostendenda est huius oblationis excellentia, & quomodo per han se fæficet, ut offeratur Deo primo sacrificium; alterum sacrificandi legi Dei vana gaudia, cuiusmodi nostra sunt: tertium sacrificandi ipsius etiam honorum.

In secunda, observat eadem cum fidelitate Purificationem; videlicet cum humilitate incomparabili, & cum heroicæ obedientia. Moralitatem, quæ hac docebatur, haurit potest, obvia est, & per se patet.

Quoniam festivitas, quam Ecclesia hodie celebraat sic congerit quedam Mysteriorum, ceremoniarum, & variorum eventuum, propter quos aliquando Occurrunt nomina appellata sunt; credo tamen, Auditores, vos tenete, illam præfertur institutam fusile ad excitandam in membris Christianorum memoriam voluntariz submissionis, quam Jesus, & Maria præficerunt duplice hinc legi, quam Deus per Moysem

eamdem gratiam, quam hodie recipit. Vivamus in expectatione honorum exterorum; spes futuræ beatitudinis non sustinet in omnibus adversis praesentibus, & fastidium in nobis cœat omnium terrenorum honorum.

Hoc Miserere nos dicte parentes tuos, ferre Deo filios tuos.

Tulerunt eum in Ierusalem, ut sacerdos eum Domino. Lue. 2.

Ad sequendum illud documentum, quod nobis Sancta Virginis exemplum supeditat, & quod respici potest tamquam unum ex maxime necessariis Ethice Christianæ, dicitur, parentibus pecuniam adfere necessest, offerendi filios suos Domino, & dicendi, quod illi dixit prudentissima Samuelis mater: *Pro pueris iste oratio & deus mibi dominum petitionem meam, quam possumus tibi cum. Ideo te ipso commendavi cum domino cum illis diebus quibus fueris commissarius domino. (1. Reg. c. 1.) Quia in te afferi potest, paucum peccari; alii enim ab altari reverentur pueros, qui dominus vocat ad eum, & ali trahunt ad altera victimas involuntarias, quas ille non vult, & quas illi non nisi repellere potest. Parentes, quibus nulla est agendi ratio, nisi ambitio vestra, dicitur, quomodo providientia in ludibrium veritas confilia vestra proposita erita. Creditis filium hunc futurum glorianam familiam vestram, qui etiam et ipsi opprobrium, & dedecus. Dei consilium minime fecutus, incidet in nequitum, & intemperantia dissipabit bona, a vobis tot suritoribus parta; vel illius iacturam patremini, quia vobis relinquat posteritatem, quam tantopere concupisces, ut nomen vobis extenuat quaeque. Meminerimus quem in finem offerat illum, videlicet, aliquando immolandum in Calvario; cupus praeludium purificationis oblatio. Igitur Maria magis donum offere non potest, quam quod offerat Deo in die sua purificationis.*

Sacrificium & oblationem nolam sume dixi: ecce venio. Ecce igitur, o Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, ecce agit Maria? Sece purificari, ut obediatur legi, a qua sepe ter dispensare dicens Ministris; ille, quem peperi, Templo maior est; & ecce Templo maior est hic, quoniam illi, in quo residet Patris eterni Sapientia: Ecce plus quam Salomon hic. (Matth. 12.) quoniam Rex iste nullum acceptum donum a Calo, nisi quia erat figura illius, quum Templo sum oblatio. Tamen oblatio omnium personalium privilegiorum fuorum, & eorum filii sui, sufficit se legi, qui humilias aquæ Matrem, & filium; & ubi completi sunt dies purificationis suis, venit purificanda illa, qui purior evenerat per Dei homini nativitatem, & redemptum filium suum offerens oblationem pauperum, & per publicam actionem hanc declarans, filium suum servum esse, quem redimebat, & se non aliud esse, quam Matrem servi. O præstante obediens lectionem, quam recipitis hostie, fratres mei, a Maria sem subiuncta legi per inspirationem Filii sui, & a J. C., qui ostendit submissionem suam Patri, obediens a vobis debitis legibus suis, & necessitatem purificationis, statim ac Lex, & conscientia vestra statutus hanc flagitan!

Nonne Deo subiecta erit anima mea? Psalm. 61. David confidens, taliter est creatura conditionem, ut rebus in omnibus subiecta sit Deo, tamquam Domino suo, feme ipsum excitabat ad profundum per obediens suum ius Dei super illum in delictis circumstantibus, in quibus natura se submittit refugit. Nonne Deo subiecta erit anima mea? Huic innixa principio Maria se subiecta legibus omnibus, fateur Deum esse Dominum suum, & fe ardentem eius. Non igitur se confinet intra leges terminos, ut David: sed cum illa vocetur ad virtutem profus inauditem, legem ipsam excedit, & adimpleret legem purificationis, que pro te irrogata non fuerat; & in qua Moyses præcavet, ne involveret Mariam, & mulieribus enim dumtaxat verba facit, quia communis ratione suscepit me conperit; cum & contra Mariam aducit Virgo non sine maxime prodigiorum omnium conperit. Virgorat, antequam conciperet Deum, Sanctus Bernardus inquit: (serm. 3. de turif.) manut Virgo, cum illo concepit; post conceptionem, & perpervit virginalem pudorem nequamquam amisit. Dignatus tamen subiuncta legi, a qua cum ceteris vulgo Mulieribus confunditur: dicebas illa intra te cum S. Bernardo: Quid! Filius meus se subiecta non renuit haberi tamquam homo communis: cur erubescam, si tamquam Mulier ex aliarum mulierum coeum videar? Nonne Deo subiecta erit anima mea?

Vilior plausum factus sum, pater. Videri volo vilior adhuc, quam vifim, David inquit, exprobatus, qui coram Arca salutationes edidisset. Regis Majestate minime dignas. Videbor adhuc vilior, inquit Maria Davidis filia, ubi ingressa est in Templum Ierusalem cum Arca secedens, quam uisus defecit: Vilior plausum factus sum, pater. Jam dixerat Angelo, se Domini ancillam esse; & ipsu de se disponere poli secundum verbum ejus. Hi sensu subiunctis quidem erant, sed nonnulli gloriosi esse poterant; sed illa nuntiabantur conceptum Filium in utero, & Salvatorem, ac Deum suum patrarium. Sed talis non est cum ingreditur in Templum Ierusalem. Tantum abest, ut extrinsecus aliqua laude afficiatur eo quod, legaliter adimpleret ceremoniam, ut immo ostendatur quedam veluti inculus gloriae virginitatis suis, & lex, qua aliarum fortes elut, videtur illi eas, quas non habet, exprobare. Angelus annuntians illi Mysterium Incarnationis dixerat, Alitissimi virtutum obumbratur esse; hic illa effundit super se umbram longe aliam,

Mariæ cum humilitate David conformata.

sc. 10.

ac reverentiam supremam Dei Majestatis, inviolabilem adhensionem primo huic religiosis officio, quod est obediens, & submissio Deo; dispositio ad semet sanctificandos, & si fieri possit exanimandos, ut tamquam Iesus Christus, Dei venerem imperium. Hinc arguite, & conjecte quantum sit hominis malum, qui cum per proprietatem, que separari non potest ab essentia sua, cuiuscumque tandem conditionis ille sit, natus sit Deo subiectus, vivit tamen quasi non penderet a Deo eo criminosus, & quia erubescat, potius sape gloriari videatur.

Mariæ Te. Pugnatum impleri sunt dies purgationis Mariae. Ecce aliud enim vias documentum quod nobis præberet Maria docilis, cum enim omnes & ad excellentiam everta sit apicum gratie, cui parens possit eti malis donis quod illi possit offerri.

Cur Iesus, frater, Sanctus Augustinus ait, five ratio habetur inuenire se spiritus legis, seu littera inspicitur; Maria, & Mundus Salvator dare diligere, & diffidere.

Dei veneratione imperium. Hinc arguite, & conjecte quantum sit hominis malum, qui cum per proprietatem, que separari non potest ab essentia sua, cuiuscumque tandem conditionis ille sit, natus sit Deo subiectus, vivit tamen quasi non penderet a Deo eo criminosus, & quia erubescat, potius sape gloriari videatur.

Mariæ Te. Pugnatum impleri sunt dies purgationis Mariae. Ecce aliud enim vias documentum quod nobis præberet Maria docilis, cum enim

comunes & non refectoria lingua creationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi, & perfectiores pra reliquis matribus, quarum fortes nequaquam contraxerat. Hoc longe accedit eo, quo vivimus secundo; ubi si quis virtute prædictus est, inde est, ut inter ceteros nitat. Sancte devotionis rudi, & etiæ, quas est les purificationis mulierum. Non

adfectat illa, ut melius Deo sum offenter fideliciter vias magis spiritalis sequi

